

U OVOM BROJU:**Mir Božji i mir sa Bogom**
*Greace Notes***Dva svedočanstva**
*Dragan i Katarina***Božić i njegove posledice**
*Eduard Šic***Biblijski priručnik (2)**
*Genri Galej***misaone refleksije****SionT InBox****Nedelja dan za posetu crkvi**
*Branko Milijašević***SIONSKA TRUBA****Uredništvo:**
*Jan Vareca**Janko i Marina Bako*
*Branko Milijašević***Saradnik:**
*Vlatko Dir***Tekstove priložili:**
Miodrag Zvezdanović
Nadjija Trajković
Milorad Ristić
Mariana Holubek
Žarko Đorđević

Pre više godina, iz jedne luke, isplovila je nova vojna podmornica na svoju prvu - test vožnju. Trebalo je isprobati koliko dugo i koliko duboko može izdržati ispod površine vode. Posle par dana kada se podmornica vratila u svoju luku, prvo pitanje koje su uputili kapetanu podmornice bilo je: "Kako ste podneli tu veliku oluju, koja je bila juče?" "Oluja? Ne, mi nismo niti osetili, niti znamo da je bilo oluje!" odgovorio je iznenađeno kapetan podmornice.

Podmornica je bila tako duboko ispod vode, da je plovila na dubini unutar pojasa koji mornari nazivaju "jastuk mora". Kada more besni i peni, kada se dižu ogromni talasi na površini i udari vetra, vode unutar "morskog jastuka" su potpuno mirne.

Um vernika može biti sačuvan od velikih talasa brige i jakih vetrova straha, od bilo koje oluje koja se obruši na njegov život, ukoliko se potpuno prepusti Bogu i utone verom u Njega. Tako, vernik može da se odmara na "Božjem jastuku", čuvan Njegovom milošću i ohrabren Njegovim Svetim Duhom. Bog je najsavršenije i najbolje utočište ljudske duše.

Dragi naši čitaoci,

ostanite "duboko" u Bogu da bi ste imali i Njegov mir koji "prevazilazi svaki um" (Fil. 4:7) usred ovog nemirnog i haotičnog sveta. Ujedno ovo je naša želja za Vas u Novoj 2003. godini. Neka Nova godina za Vas, bude godina mira - Božjeg mira, mira kakav pre nikada niste okusili.

Vaša, SIONSKA TRUBA.

TRI VRSTE MIRA

Jan Vareca (St. Pazova)

---

*"Otkuda ratovi i otkuda borbe među vama?
Ne dolaze li od vaših naslada koje se bore u
vašim udovima?" (Jak. 4:1)*

Apostol Jakov postavlja pitanje svojim čitaocima, suočava ih sa istinom u njihovoj zajednici. Tamo je postojalo rivalstvo, nesloga, zavist, borba. Oni su se nadmetali, borili za zvanja i titule, želeli su da budu važne osobe u crkvi - da budu viđeni, da sede na pročeljima i da im se svi klanjaju (Jak. 2:1-4). Oni su se natezali i nadmetali oko toga ko će biti važniji, kao deca oko igračaka.

Poznata vam je ta slika? Deca se igraju zajedno u miru, lepo a onda dođe neko i da nekom detetu lepu, novu, atraktivnu igračku. Neće proći mnogo vremena i sva deca će hteti baš TU igračku, počće otimačina, borba.

Izgleda da neki ljudi u crkvi kojoj apostol Jakov piše svoju poslanicu, nisu birali sredstva da bi došli do svoje "igračke" (Jak. 4:11-12, 5:9-10). Crkva gde postoji borba, rat, zavist je jedna crkva - telesna crkva (1. Kor. 3:1-3). Ustvari, ne znam šta je gore? Biti u crkvi gde ima borbe - gde se vodi "hladni rat" ili biti u crkvi gde nikog ništa ne zanima (Otk. 3:16-17). Kako li je žalosno videti bratoubilački rat u Domu Gospodnjem (1. Jn. 3:11-12). Da li takva crkva zaslužuje da se i dalje crkvom zove?

A šta je sa ratovima u našem svetu? Odakle dolaze ratovi u naš svet? Ljudi, političari, diplomate se pitaju: Šta da radimo? Kako da ih zaustavimo? Jedni se bore protiv ratova, drugi ih zagovaraju i smelo ih otpočinju a sve to zarad "viših humanih ciljeva" - kao da je njihov moto "ratom do boljeg sutra za celo čovečanstvo". Međutim, to bolje sutra izgleda jedino imaju trgovci i proizvođači naoružanja. Sve izgleda, da će se svet svakog trenutka naći u jednom novom velikom ratu svetskih razmera, koji možda vodi Armagedonu.

Živimo u eri straha, jer svet izmiče kontroli. Terorizam postaje svakodnevna pojava. Mnoge zemlje ekonomski propadaju, neke su uništene ratom, neke kriminalom, nasiljem ili

nemoralom. Izgleda da će sve uskoro završiti u globalnom haosu. Strah, nemir i nesigurnost je prva karakteristika današnjeg čoveka.

Jesam li ja pesimista ili optimista kada ovako razmišljam? Želim biti optimista, optimista koji živi u pesimističkom svetu. Može mi se, zato jer sam pročitao zadnju knjigu Biblije - Otkrivenje, gde piše velikim slovima: **Bog jeste u kontroli!** Postoji priča o dva zatvorenika u istoj ćeliji. Noću, dok su ležali na krevetu, oba su gledala na prozor. Pesimista je video samo rešetke a optimista je video nebo, zvezde. Šta ti kao hrišćanin vidiš, dok gledaš ovaj svet?

Ratovi i krize su realnost današnjeg sveta. Zašto ljudi ne mogu živeti u miru? Šta uzrokuje ratove? Isus je rekao, da zle misli izlaze iz ljudskog srca (Mat.15:19). Hoće da kaže: ljudsko srce je zlo i tu leži uzrok ratu. Ne treba da čitaš novine ili gledaš TV da bi čuo o ratu, rat je svuda oko tebe, neprijateljstva su svuda oko tebe. Nasilje na ulici, svađe i tuče u tvojoj zgradi - komšiluku, u tvojoj porodici.

Ljudi žive u ratu, stalnoj bici sa nečim ili nekim i žele mir, čeznu za njim. Postoje tri vrste mira opisane u Bibliji:

I. MIR S BOGOM

U svetu se vodi sveopšti - globalni rat protiv Boga. Čovečanstvo je u ratu s Bogom. Možeš reći: "Ja ne mrzim Boga, nemam ništa protiv njega," ali On, Bog te ipak vidi kao svog neprijatelja. Zato što je čovek prekršio svaku Božju zapovest, okrenuo se protiv Boga, svog Stvoritelja. To je počelo još od prvih ljudi, kada ih je Bog stvorio. Čovek je bio savršen. Tada nije mogao pomisliti o borbi, požudi, mržnji, nasilju i ratu. Prvi čovek za to nije znao, čak nije znao ni za smrt ili bolest. Čoveku je Bog odredio da živi večno, u Raju.

Ali, kada je Bog stvorio čoveka dao mu je slobodnu volju, mogao je da bira. Bog nije stvorio robote, koji reaguju pritiskom na određeno dugme, čovek nije mašina. On sam donosi odluke, sam razmišlja, on ima svoju volju. Tako je Bog saznao čoveka.

To znači da, ti možeš izabrati život kakvim ćeš da živiš, možeš izabrati svoju sudbinu - budućnost i gde ćeš provesti večnost. Vidiš, ti biraš i ti snosiš posledice tvog izbora.

Čoveku je određeno da živi večno, svidelo se to tebi ili ne, ti ćeš živeti večno. Stvaran ti, koga ljudi ne vide, koji živi u tvom telu, koji se zove duša i duh - živi večno, u paklu ili u nebu! Ti biraš a Bog stavlja pred tebe svoju ljubav, milost, oproštenje u svom Sinu Isusu Hristu. Bog je dao svog Sina da umre za tebe.

Bog je prvi načinio korak k čoveku, omogućio mu da s Njim sklopi mir. Biti u miru s Bogom, znači vratiti stvari natrag na svoje mesto - **pravo mesto**. Ako sve to odbiješ onda si izabrao pakao u ovom životu i životu koji će doći, posle tvoje smrti.

U poslanici Kološanima, (1:19-20) čitamo, da je Bog izabrao da kroz svoga Sina Isusa Hrista, pomiri sebe sa čovekom, kroz krst, kroz Hristovu smrt. Dakle, kada je Hrist umro na krstu On je nama omogućio da se pomirimo s Bogom. Može se imati mir s Bogom, Bog više ne mora biti tvoj neprijatelj, može biti tvoj prijatelj.

U Efescima 2:14, kaže: "On je naš mir." Hrist je naš mir, ako želiš mir, dođi k Hristu, predaj mu svoj život i učinićeš najveću stvar za sebe i to je najveći doprinos koji možeš pružiti svetskom miru. Hrist je jedini temelj za mir, tako kaže Biblija!

Postoji druga vrsta mira o kojoj želim više reći.

II. MIR U TEBI

Duševni ili psihički mir je mir koji se dobije kada se uđe u mir s Bogom! To je mir od Boga!

U Starom zavetu čitamo o Gideonu (Sudije 6-8), koji je trebalo da vodi Izraelsku vojsku u bitku. Bog je izabrao Gideona da bude vođa svom narodu, da bude osloboditelj od Midijanaca.

Gideon je jednog dana sakriven vršio svoje žito i tada dođe anđeo Gospodnji i saopštava mu, da je on izabran od Boga da vodi vojsku Izraelsku i da će on uništiti armiju Midijansku. No, Gideon je bio čovek pun straha, pun nesigurnosti u sebe. On je verovao u Boga, ali Ga nije dobro poznao (6:11-24). I Bog mu daje reč, garanciju: "Gideon, ja ću ići s tobom, to ti je dovoljno, budi miran, ne boj se

više, jer ja idem s tobom!" Gideon je tada otkrio nešto novo o svom Bogu. Bog jeste mir. On je podigao žrtvenik na tom mestu Bogu i nazvao ga **Jehova Šalom**, što znači "Mir Gospodnji ili Bog je mir". Sa takvim otkrivenjem Gideon je krenuo u bitku protiv neprijatelja, on je imao Božji mir u sebi.

Bog je radio za Gideona. Bog može raditi za tebe i biti na tvojoj strani, šta više, on nestrpljivo čeka da mu daš mogućnost da može da se brine i radi za tebe. Tvoj brak, tvoji odnosi sa prijateljima, tvoj posao... Bog neće ukloniti nevolje i probleme, moraćeš da se suočiš s njima, ali ne sam - Jehova Šalom ide s tobom!

Apostol Pavle je imao trn u telu (2. Kor. 12:8-9). Mi možemo samo da nagađamo šta je to tačno bilo, ali to je bila neka njegova fizička slabost. On se molio Bogu tri puta da to ukloni od njega, ali Bog mu je rekao: "Ne, moja milost ti je dovoljna!" Drugim rečima: "Pavle, ja sam s tobom u tvojoj patnji i bolu, u tvojoj nemoći, možeš imati mir, jer ja vodim stvar!"

Dakle, Bog neće ukloniti tešku realnost života, već će dati snagu i milost da kroz to prođemo s pobedom! Jehova Šalom kaže: "Ako staviš tvoj život u moje ruke, ja ću raditi za tebe a ti ćeš imati mir u svom životu - duši.

Isus je rekao učenicima: "Šaljem vas kao ovce među vukove" (Mat. 10:16). Možete li zamisliti opasniju sliku od ove. Ali Hrist dodaje još, da oni će usred tih vukova imati mir i on će da im pomogne. Hrist, Veliki pastir će stajati pored tebe usred čopora besnih vukova, a ti ćeš imati mir!

To je ono što hrišćane čini drugačijima od ostalih ljudi. Činjenica, da je Hrist sa nama, usred nevolja, kriza, problema, vukova... Hrišćani nisu oslobođeni nevolja, kako neki propovedaju ili prečute da kažu (Evandjelje prosperiteta).

Kad dođeš k Hristu, može da se desi da ćeš imati više patnji i nevolja nego ikad u životu. Zašto? Isus kaže da dva puta vode u život: jedan je širok a drugi je uzak. Ti biraš put, ako se odlučiš za Hrista, tj. pođeš uskim putem, onda si izabrao teži put a to znači patnju, bol, odbačenost, nerazumevanje... Sve će te to zadesiti, jer Hrist ide s tobom. Tako je. Dobro čuješ! Sve će te to snaći, jer Hrist ide s tobom, neprijatelj šalje nevolje na tebe ne bi li te

odvojio od Hrista - Jehove Šalom.

Dakle, Isus kaže: "Pre nego što kreneš za mnom, preračunaj cenu." Hrist nas zove da uvek to imamo na umu, da slediti njega znači platiti cenu!

Isus je rekao: "Uzmi svoj krst i sledi me" (Mat. 16:24). To znači ići i umreti. Smrt na krstu u staro vreme nije bila ni lepa, ni popularna. Isus pita: "Da li si voljan umreti za mene? Da li ćeš u školi, na poslu, u tvojoj porodici zauzeti tvoj stav za mene? Čak i ako će ti se rugati, ismevati te...?"

Ti možeš da nosiš ili ne nosiš svoj krst, nema između; Ili si učenik Hristov ili anonimac iz mnoštva - onih što se zanimaju za Njega. Mnogi opet nose krst kao naterani, bez ljubavi, licemerno. Možeš nositi krst kao Simon Kirenac (Lk. 23:26), on je bio nateran da nosi krst. Vraćao se sa njive, gde je na suncu radio ceo dan, umoran. Simon je bio nateran da ponese Hristov krst. Mnogi hrišćani se osećaju naterani da budu hrišćani. Oni kažu: "Nisam mislio da će sve to tako da bude. Prevaren sam, sada nemam gde." Niko te ne tera Hristu, ti si slobodan da odlučiš, ali posledice tvoga izbora sam snosiš - to zapamti.

Postoji cena učenja, sleđenja Hrista. ali, sve teškoće i patnje su slabe i blede u poređenju sa činjenicom da je Hrist s tobom, Jehova Šalom ide s tobom, on kaže: "svoj mir ti dajem, moj mir nije kao što svet daje" (Jov. 14:27). To je mir koji se ne može objasniti - Božji mir (Fil. 4:7). Da li imaš Božji mir? Ili, da li ga želiš?

Možeš da biraš: Božji mir, koji je natprirodan, ili mir koji svet daje u vidu lekova, terapija i manipulacija. Učini mir s Bogom i odluči se za Hrista, plati punu cenu da ga slediš.

I postoji treća vrsta mira.

III. MIR S DRUGIMA

Kada su anđeli došli da naveste Isusovo rođenje, rekli su pastirima (Lk. 2:14): "*Mir na zemlji i dobra volja među ljudima.*"

Mi danas na zemlji nemamo mir i dobru volju. Zar Isus nije došao da donese mir, a gle svi ovi ratovi, kojima se ne nazire kraj, nižu se

jedan za drugim!? Da, ali ljudi su pogrešno shvatili. Ljudi neće imati mir, ako ne prihvate Isusa, ne uzveruju u njega i ne krenu da ga slede. Ljudi su odbili Isusa, odbacili.

U ovom svetu nikad neće biti mira, dok svet odbacuje Princa mira (Isa. 6:9). Ali doći će vreme kada će Princ mira doći ponovo, kao Car careva i Gospodar gospodara. Tada, kaže Reč Božja: "Svako će mu se koleno pokloniti." (Rim. 14:11; Otk. 20:1-6ss) Hrist će vladati 1000 godina i to će biti milenijum mira na zemlji. (Vidi Isa. 65:17-25; Zah. 9:9-10, 14:16-21)

Ne može biti mira među ljudima i dobre volje ako Hrist nije taj koji je prihvaćen da vlada u njima i nad njima, jer on je Princ mira i njegova politika je mir!

* * *

Moguće je biti u miru sa svima, sa drugim ljudima. Moguće je voleti, poniziti se, oprostiti. Moguće je zbog **Hrista u tebi** i Njegove ljubavi za tebe, i Njegovog poniženja radi tvog dobra i Njegovog oprostjenja datog tebi.

Ne možeš imati mir s ljudima oko tebe ako nisi pod vlašću Princa mira. Ne možeš imati mir u sebi ako nisi u miru s Bogom. Danas se možeš vratiti ili odlučiti za Boga i dobiti mir tamo gde ga nisi imao! Ipak, opet ponavljam tvoje srce mora ponizno kleknuti pred Njim - Princom mira!

Već danas možeš postaviti temelj Božanskog mira u svoj život. Prihvatanjem Princa mira za svog Gospodara. Dragovoljno se primi da ga slediš - ponesi Njegov (svoj) krst i Jehova Šalom će biti uvek uz tebe u svakoj životnoj oluji koja će ti se naći na putu. ◀

MIR BOŽJI I MIR SA BOGOM

Greace Note

Reč "mir" u Bibliji, od grčke reči *ereinei*, se odnosi na mentalni stav spokojstva zasnovan na odnosu sa Bogom u hrišćanskom načinu života. To je reč koja opisuje rezultat ispravnog odgovora osobe na Božju blagodat.

Biblija koristi "mir" na dva načina. Postoji lični mir sa Bogom, koji dolazi kada osoba prihvati Isusa Hrista kao ličnog Spasitelja. Zatim, postoji mir Božji koji je dostupan svakodnevno, onako kako vernik učestvuje u hrišćanskom načinu života prema Božjem planu.

Stoga, kada nađeš mir pomenut u Bibliji on se odnosi ili na pomirenje hrišćanskog spasenja, kao u Ef. 2:14, 17, ili na mentalni stav koji se nalazi u vernima.

"Nije nam, naime, Bog dao plašljivog duha, nego duha sile i ljubavi i razboritosti." (2. Tim. 1:7)

MIR SA BOGOM - Mir u spasenju

Mir sa Bogom nije nikada dostupan odvojeno od blagodati. Krst Hristov je žižna tačka blagodati i izvor mira. Isus Hrist je naš večni mir.

Rimljanima 5:1: "Pošto smo, dakle, opravdani verom, imamo mir s Bogom posredstvom Gospoda našega Isusa Hrista."

Bog je blagodaću uklonio prepreku i učinio mir između čoveka i Boga. Zato, kada nevernik odgovori na blagodat verom, rezultat je mir.

Stih u Efescima 2:14-18 pruža dobru ilustraciju kako je Bog svakome omogućio da ima mir s' Bogom, uz naročit naglasak na činjenici da se postarao za tako različite tipove ljudi kao što su Jevreji i Neznabošci.

"Jer on je naš mir, on je oba dela sastavio u jedno i svojim telom razrušio pregradni zid koji ih je rastavljao, neprijateljstvo, obesnažio zakon s njegovim zapovestima i odredbama, da stvarajući mir od te dvojice načini u sebi jednog novog čoveka, i da obojicu u jednom telu pomiri s Bogom - krstom, pošto je na njemu ubio neprijateljstvo. On je došao i kao radosnu vest objavio mir vama udaljenima, i mir onima koji su blizu; jer njegovim posredstvom i jedni i drugi imamo pristup k Ocu u jednom Duhu." (Ef. 2:14-18 EČ)

Stih 14 pominje mir kao proizvod pomirenja. Stih 15 objašnjava da je "neprijateljstvo" između Boga i čoveka ono, što nazivamo pregradom i da je "razrušeno" jednom i zauvek. Stihovi 15 i 16 objašnjavaju da je

neprijateljstvo uništeno za oboje - Jevreje i Neznabošce. Oni koji su blizu Boga - Jevreji, i oni koji su daleko - Neznabošci, dovedeni su sada u jedinstvo sa Hristom kroz krštenje u Duhu Svetom.

Mir u hrišćanskom načinu života

Tokom svog života možemo iskusiti mir na svakodnevnoj osnovi. Kada vernik pouzdanjem odgovori na blagodat, Bog pruža mnoge blagoslove koji mogu rezultirati većom unutrašnjom radošću.

Isa. 26:3, 4 "Ko se Tebe drži, čuvaš ga jednako u miru, jer se u Tebe uzda. Uzđajte se u Gospoda doveka, jer je Gospod Gospod Večna stena."

U hrišćanskom načinu života mir dolazi kroz zajednicu sa Bogom i svakodnevni rastom, napretkom u duhovnim stvarima, što donosi stabilnost. Takođe, opušten stav, okrenutost Božjem planu, okupiranost Hristom i sposobnost da se primene principi počinka u veri u svim oblastima života.

Filipljanima 4:6-9 "Ne brinite se ni za što, nego u svemu molitvom i moljenjem sa zahvaljivanjem neka se vaše molbe Bogu očituju. I mir Božiji, koji prevazilazi svaki um, sačuvaće vaša srca i vaše misli u Hristu Isusu. Uostalom, braćo, što god je istinito, što god je časno, što god je pravedno, što god je čisto, što god ljubazno, što god je na dobru glasu, ako je kakva vrlina, ako je kakva pohvala, na to mislite.

Što ste naučili, i primili, i čuli, i videli na meni, to činite, i Bog mira biće sa vama."

Mir ili spokoj prethodi uživanju napretka. On je deo pripreme za napredak. Osoba mora imati mir da bi bila sposobna za napredak. Bog je (osobu) može zadržati sve dok je ne osposobi za uživanje.

Dela 9: 31 "I tako je crkva po svoj Judeji, Galileji i Samariji bila na miru, podizala se i živela u strahu Gospodnjem, i umnožavala se potporom Svetoga Duha."

ČITAJ Jeremiju 29:1-7:

"A ovo su reči u poslanici koju posla prorok Jeremija iz Jerusalima k ostatku starešina

zarobljenih i sveštenicima i prorocima i svemu narodu što ga preseli Navuhodonosor iz Jerusalima u Vavilon, Pošto otide iz Jerusalima car Jehonija i carica i dvorani i knezovi Judini i jerusalimski, i drvodjelje i kovači. Po Elasi, sinu Safanovom, i Gemariji sinu Helkijinom, koje sla Sedekija car Judin u Vavilon k Navuhodonosoru caru vavilonskom; i u knjizi govoraše: Ovako veli Gospod nad vojskama, Bog Izrailjev, svemu roblju koje preselih iz Jerusalima u Vavilon: Gradite kuće i sedite u njima; sadite vrtove i jedite rod njihov; Ženite se i rađajte sinove i kćeri; i sinove svoje ženite, i kćeri svoje udajte, neka rađaju sinove i kćeri, i množite se tu i ne umanjujte se. I tražite dobro gradu, u koji vas preselih, i molite se za nj Gospodu, jer u dobru njegovom biće vama dobro." (Jer. 29:1-7 RDK)

Posle svakog gubitka mira sledi prilagođavanje Božjem planu (ispovedanje i obnovljenje zajedništva), počivanje u veri i opušten stav, kao i smirenost u novoj situaciji.

Čovek ili žena, koji prime Božju blagodat i mir od Gospoda su u savršenom stanju da budu duhovno produktivni i stvaraju.

ČITAJ Jakova 3:13-18.

"Ko je među vama mudar i pametan? Neka lepim vladanjem pokaže svoja dela u mudroј smernosti. Ako pak u svojim srcima imate gorku zavist i svađu, ne hvalite se i ne lažite protiv istine. Nije to mudrost koja silazi odozgo, nego je zemaljska, čulna, demonska; jer gde su zavist i svađa, onde je nered i svaka zla stvar. A mudrost, koja dolazi odozgo, čista je pre svega, zatim miroljubiva, blaga, prilagodljiva, puna milosti i dobrih plodova, odlučna, nelicemerna. A plod pravednosti seje se u miru onima koji čine mir." (Jak. 3:13-18 EČ) ◀

*Preuzeto sa Grace Notes <<http://64.226.87.51>>
Peace of God, and Peace with God. Sa engleskog
preveo: Vlatko Dir*

DVA SVEDOČANSTVA

Dragan / Katarina

Ja sam Dragan iz Makedonije. Već 10 meseci u Makedoniji radim sa hendikepiranom decom. Bolnica se nalazi u jednom gradu koji se zove Demir Kapija. Moj posao je da negujem i pružam ljubav svakome, a najviše da ih vozim u kolicima da bi napolju videli sunce. Mnogi od njih ne razumeju ništa, ali osećaju ljubav, jer to ne može da se sakrije. Neko je u mene stavio toliko ljubavi, da mogu da je dajem i drugima. Kako sam primio tu ljubav i ko je to stavio u mene?

Ranije nisam imao takvu ljubav u sebi. Živeo sam u nekoj žurbi i zbrci kao i ostali svet oko mene. Tražio sam nešto što bi ispunilo moje srce. Na neki način tražio sam Boga, ali nisam znao put. Onda me je moja baka vodila kod nekih "Božijih ljudi" da otvore sreću u mojem životu. To su bili vračari i oni koji gledaju u budućnost, koji navodno govore i leče u ime "Majke Bogorodice" ili u ime nekog sveca. Nisam znao da to nije od Boga. Od tada ne samo što sam postao više zbrkan (zbunjen, pometen), nego sam imao i neke probleme sa spavanjem - imao sam košmare, nesanicu i nemir. Čak sam postao i zavisao od tih "Božijih ljudi". Da bih našao utehu, počeo sam da treniram borilačke veštine, koje su povezane sa istočnjačkim religijama i meditacijom. Klanjao sam se oružju i trenirao sam se da budem profesionalni ubica. I umesto da mi bude bolje, još više nisam mogao da spavam.

I dok sam radio u jednoj agenciji za obezbeđenje, neko mi je dao Sveto Pismo i ja sam to uzeo i počeo da čitam. Pošto prvi put nisam razumeo puno od toga što sam čitao, nekako sam otišao tamo gde se propoveda Božija Reč. Kad sam video kako ti ljudi pevaju o Bogu i kako se mole, počeo sam da plačem. Tada je sa mene pao jedan veliki kamen. Nisam znao da se molim, ali izustio sam prvu molitvu iz čistog srca: "Gospode, ako te ima, neka mi neko da jednu čašu vode u mom paklu", jer sam mislio da On ne može da oprosti moje grehe. I Gospod je čuo tu molitvu. Od tada su počele da mi se dešavaju čudne stvari.

Bio sam u Skoplju i jedno veče nisam imao para, izašao sam napolje u nameri da "obradim" nekoga sa svojim borilačkim

veštinama i da mu uzmem pare. U to vreme sam malo poznavao Bibliju i mislio sam da Bog ne mari za grešnike, stoga sam sebi dao za pravo da tučem narkomane, alkoholičare ili makroe. Naravno, kasnije sam iz Božije Reči naučio da su svi sagrešili, ali da Bog ipak voli svakoga. To večer sam šetao po ulicama glavnog grada Makedonije i tražio žrtvu. Tada se desilo nešto čudno. Na ulici u jednom delu grada sam pronašao novac - 950 denara (jedna novčanica od 500 denara, četiri po 100 denara i jedna 50 denara). Tada nisam znao da je to od Boga, ali uzeo sam novac i nisam povredio nikoga. Posle nekoliko dana ponovo mi je nestalo para i ponovo sam izašao na ulicu, ali Bog opet nije dozvolio da nekoga tučem. Dok sam šetao ulicama opet sam pronašao pare, u sasvim drugom delu grada. Kada sam ih uzeo, video sam da su to pare u istoj vrednosti - 950 denara i da su to bile iste novčanice kao prvi put. Tada sam se uplašio Gospoda i znao sam da je to od Njega.

Od tada sam počeo više da čitam Bibliju i počeo sam više da je razumem. Onda sam ustanovio da svako ko se pokaje i poveruje u Gospoda Isusa Hrista biće spašen. Polako sam uvideo u kakvoj sam bio zbrci i kojim putem sam išao. Posle nekog vremena sam se pokajao za svoje grehe i primio Gospoda Isusa za svog Spasitelja. Mislio sam da moji gresi ne mogu biti oprošteni, jer ih je bilo puno, ali kada sam uzverovao u Gospoda Isusa, krivice za grehe više nije bilo. Tada sam doživeo veliko oslobođenje. Spavao sam tako dobro i imao sam takav mir u sebi koji ne mogu opisati. Od tada pa dosad, Bog blagosilja svaki moj korak. On je učinio veliko čudo za mene. Ranije sam tukao ljude na ulici i bio sam na pogrešnom putu, ali sada sam našao Put, Istinu i Život (Jovan 14:6). Ranije nisam imao ljubavi, ali sada je Bog stavio toliko ljubavi u mene da i drugi mogu da se ogreju od nje.

Trenutno studiram u Biblijskoj školi u Bačkom Petrovcu i verujem da me Bog priprema za misiju.

A ovo je jedna poruka od mene za sve koji ovo čitaju - Rim 10:11: "Jer Pismo govori: koji ga god veruje (Isusa), neće se postideti."

* * *

Zovem se Katarina Petrović i živim u Banovcima. Mislim da nisam imala ni godinu

dana, kada je majka dozvolila da mi priđu ljudi koji poznaju magiju i izvrše neke obrede nada mnom. Sećam se da sam oduvek rasla u strahu koji nije bio "običan", već veoma čudan, jak i dugo je trajao. Druga deca oko mene se nisu bojala isto kao ja... Bilo mi je teško, na neki način sam srasla sa strahom, ali se nisam navikla na njega, jer je godinama bio sve veći. Sve to vreme me je mnogo privlačilo vračarstvo. Želela sam da umem da radim takve stvari. Proučavala sam literaturu i prikupljala informacije sa strane. Pored straha koji sam imala, volela sam da gledam horor filmove, ponekad i 3-4 na dan. Noću mi je bilo najgore, tako da sam više praktikovala da spavam danju.

Živela sam sa majkom i bratom. Oni nikada nisu reagovali na moje ponašanje. Sudeći po tome da je majka imala veoma težak život, sve to deo po deo je prenosila na mene. Npr., oko moje 13. godine tukla me je kad treba i ne treba, budila me noću i terala napolje iz kuće, podizala nož na mene i pretila da će me ubiti, nazivala me gadnim imenima, kajala se što me ima, itd. Brat je bio vezan za nju, manipulisala je njime i radio je sve kako ona kaže, tako da od njega nisam imala nikakvu zaštitu. Pošto mi je tata umro, majka je bila strašno posesivna nad mojim bratom i on je na neki način zamenjivao mog tatu. Radio je i finansijski se brinuo za nju i za mene kao za mlađu sestru. Nikad nije izlazio niti je konzumirao cigarete, drogu ili alkohol i zato je bio omiljen mami i njenoj porodici. Moram reći da ni ja nisam bila "zlato". Buntovna sam bila otkad znam za sebe. Svesna sam da sam bila nezgodno dete, ali isto tako stojim iza toga da nisam želela da budem takva. Želja za osvetom prema mojoj majci je bila toliko jaka da sam je ne samo mrzela, nego i prezirala. Bila je toliko snažna da nisam mogla da je kontrolišem, a kasnije nisam ni želela. Oduvek sam čeznula za mirom i porodicom u pravom smislu te reči.

Kako su meseci prolazili, moje stanje je bilo sve gore... Bila sam odvratno depresivna, počela sam da pušim, pijem, izlazim i drogiram se. Tada sam imala oko 14 godina. Sećam se da sam jednom slučajno pročitala nešto o Bogu. Nisam znala zašto, ali nisam mogla da prestanem sa plaćem. Dobijala sam darove od nečastivog, koje je žestoko naplaćivao. Mogla sam da pogađam gledajući u šolje, karte ili pasulj i imala sam strašne slike pred očima kadgod bih pokušala da spavam, tako da sam noću plakala od muke. Đavo je mogao da radi

sa mnom mnoge stvari, koje su mi nanosile bol i mislila sam da ću da poludim od pritiska straha. Želela sam da umrem, ionako sam bila mrtva.

Ipak, kroz ceo mračan period mog života, znala sam za Boga i Crkvu zahvaljujući mom drugu iz razreda, uz pomoć čije porodice sam se i obratila. Doživljavala sam Gospoda kadgod bi me povelu u crkvu, ali nikada nisam mogla da ostanem sa Njim. Na kraju sam počela da proučavam i koristim jače magije, što me je i dotuklo. Sotona mi je noću bukvalno čupao dušu, što se odražavalo i na mom telu. Nijedan lekar nije znao šta mi je. Na kraju su me poslali kod psihijatra. Bila sam pod jakim lekovima i nisam bila sposobna za život niti sam to želela... Moja "bolest" je bila duhovne prirode, pa sam i pod lekovima imala napade.

Sasvim slučajno sam ispričala majci mog druga iz razreda šta mi se dešava i ona me je odvela u crkvu. Po svemu sudeći bila sam opsednuta. Izašla sam napred i cela crkva se molila za mene. Nekoliko njih je polagalo ruke na mene. Bog se smilovao i oterao svaku silu tame. Lanci su sa mene spali... Kada to danas posmatram u sećanju, čini mi se, da se ružne stvari meni nikada nisu ni dešavale, jer ono pre nisam bila ja, ono pre nije imalo života u sebi. Više nikada neprijatelj nije smeo da me maltretira, od tada nema potrebe za lekovima, Bog me je oslobodio. Situacija u porodici je dobra, menjaju se i moja mama i brat... Učim od Boga da volim sve ljude bez obzira kakvi su, krstila sam se u vodi i u Duhu. Dobila sam od Boga divna obećanja za moj život, nikada nisam sama, moj Spasitelj je sa mnom. Doživljam Njegovu ljubav i milost iz dana u dan... Volim Ga, novo sam stvorenje. Kroz život imam borbe i uvek ću ih imati, ali nikada više neće biti kao u prošlosti, jer moj Bog živi doveka.

Trenutno studiram u Biblijskoj školi u Bačkom Petrovcu, jer želim da upoznam više Gospoda i da kroz mene On može voleti. ◀

Izvor: KES / Oak Hall (Bački Petrovac)

BOŽIĆ I NJEGOVE POSLEDICE

Eduard Šic (Schiitz)

---

*"Jer se pokaza Božija blagodat, spasonosna za sve ljude, koja nas odgaja da se odrekemo bezbožnosti i svetskih žudnji, da živimo razborito i pravedno i pobožno na ovom svetu, očekujući blaženu nadu i slavni dolazak velikoga Boga i Spasitelja našega, Isusa Hrista, koji je dao samoga sebe za nas, da nas izbavi od svakoga bezakonja i očisti sebi narod koji mu pripada, koji revnuje za dobra dela."
(Tit 2:11-14 EČ)*

Mnogi hrišćani, a i oni koji bi to želeli da postanu, čeznu da se oslobode onog nebitnog u Božiću i da pronađu ono stvarno i bitno. Osećaju da ono svečano raspoloženje božićne proslave ne može da bude onaj pravi smisao. Poneki namerno više ne održavaju badnje veče u tradicionalnom smislu i obraćaju se toga dana ljudima kojima je pomoć očito potrebna. Šta se to zapravo dogodilo da imamo razloga za slavljenje? Pavle odgovara na ovo pitanje jednim moćnim svedočanstvom:

Pojavila se milost

To menja sve! Jer sada više nismo sami na ovome svetu. Tvorac sveta je u svome sinu Isusu Hristu postao čovek da bi nas izbavio. Hrist je Božja utelovljena milost. Sa njim nam Bog ne poklanja nešto nego sve: samoga sebe. Ali zar ovaj poklon nije za nas prevelik, neshvatljiv? Moramo to shvatiti kao što to činimo i inače kod poklona, kada želimo shvatiti njihovu vrednost i lepotu. Ovde nam se poklanja nešto korisno, nešto što nam je potrebno kao nasušni hleb: poklon večnoga života koji nas spasava od večne propasti.

Pojava blagodati ili milosti se javlja za nas iznenada, toliko iznenada kao što se Hrist javlja jednom Pavlu pred Damaskom. To čitamo u slavopoju Zaharije (Luka 1:78). *"Milosrdnim srcem našeg Boga, posetila nas je svetlost sa visine."* Tako se pojavio Hrist. A mi pretražujemo obzorja našega sveta, ne bi li se tu nešto pokazalo što nam obećava budućnost. Očekujemo ishod razvoja. To prevladava na naslovnim stranicama komentara, u svakodnevnim razgovorima.

Božja milost nas odgaja

Luter je preveo: "Spasonosna milost nas uzima pod stegu." Automatski odmahujemo rukom. Zašto? Zato što kao savremeni ljudi mislimo: kazna i stega su stvar prošlosti. No, ovde se u biti radi o mnogo više a ne samo o stezi ili kažnjavanju; radi se o odgoju, o vaspitnoj milosti. Bog je preuzeo inicijativu za "odgajanje ljudskoga roda". Svi ljudi treba da iskuse njegovu univerzalnu milost. Ali on svojom pedagogijom milosti počinje od pojedinca.

Božić je napad milosti. Ova milost se u svim vremenima sukobljavala i strastvenim odbijanjem. Protivljenje se obrazlaže, velikom rečju "emancipacija". Emancipacija znači: sam se osloboditi (očeve ruke) i hteti biti slobodan i punoletan. Savremeni čovek se buni protiv svakog tutorstva svih njemu nadređenih ljudi a još više protiv Boga koji je nadmoćan. No, mnogima već postaje jasno da se takvom emancipacijom i previše zahteva od čoveka. Božić je Božja ponuda savremenom čoveku, hrišćanima i nehrišćanima, da se iz zalutalosti vrate kući u zajedništvo s Bogom, ocem. Pedagogija milosti želi da pokaže da samo kao Božja deca ljudi mogu istinski da budu slobodni, jer su tako istovremeno zaštićeni i podržani.

Milost nas drži u granicama

Moguće je protiv Božje pedagogije navoditi teoretske i praktične razloge. Onaj ko radi protiv milosti nije više u stanju da veruje. Onaj ko živi protiv Božjih zapovesti mora danas da poriče njihovu važnost. Onaj ko nasuprot Božjem vodstvu provodi svoju sopstvenu volju, mora da se odvrati od Hrista i njegove zajednice. A milost želi da nas odgaja. U njoj Božji Duh deluje na nama. Ona nas izvlači iz bezbožnog ponašanja i oslobađa požuda po kojima bismo inače propali. Ovo se, naravno, protivi prirodnom čoveku, ali upravo na taj način nas vodi.

Cilj vaspitne milosti je "da živimo". Vaspitanje se - svesno ili nesvesno - dobrim delom odvija putem uzora. Biblija je puna primera Božjeg vaspitanja. Ni tada nije uvek sve prošlo glatko. Bog je često tek okolnim putem dolazio cilju - kod Davida, kod Petra i kod Pavla, na primer. Pedagogija milosti računa s tim okolnim putevima, iako ih ne opravdava.

Pod njenim uticajem se i jedan Savle pretvara u Pavla. Već i sama spoznaja da Bog na nama radi jeste milost. Njoj uspeva da naš život postane "razborit, pravedan i pobožan"; jer ona sama postaje standardom naše svesti, naše pravednosti i naše pobožnosti.

Cilj milosti

Božja milost nam se pojavila u Hristu da bi nam pokazala pravo mesto u svetu. Ona nas čini ljudima nade zajedništva dobrih dela. Božić znači pojavu spasonosne i izbavljajuće milosti - od Hristovog rođenja do danas. Onaj ko je prihvata usmerava se na drugi, veći Božić, na *"pojavu i slavan dolazak velikoga Boga i Spasitelja našega, Isusa Hrista"*. To je buduća perspektiva Božića.

I na narodu Božjem, na zajednici Isusa Hrista treba da već danas postane vidljivo nešto od te milosti koja se pojavila. I na našim delima treba da je moguće čitati Božju milost. Preko privremenog utelovljenja milosti idemo u susret konačnom utelovljenju u večnom životu sa Hristom, našim Gospodom. Tako daleko sežu posledice božićne milosti! ◀

(ISKRE, 89 / 12)

BIBLIJSKI PRIRUČNIK (2. deo)

Genri Gelej

III. NEDELJNA SLUŽBA

Uglavnom se računa da je nedeljno bogoslužje osnovna funkcija crkve u društvu. Stalno posećivanje, pravilno organizovana služba, moraju da budu dovoljna sredstva za ispunjenje tog rada, kojeg crkva treba da obavlja. Bez sumnje, pravilna nedeljna služba je veliki blagoslov, kojeg može društvo da ima. Nemoguće je proceniti značaj nedeljne službe. Svrha našeg odlaska na bogoslužje jeste čin poklonjenja Bogu, ali obaveza onoga koji vodi službu je da ona bude korisna, interesantna i privlačna.

Glavne karakteristike bogoslužja jesu pevanje i proučavanje Božje reči.

Proučavanje Svetog Pisma. Za proučavanje Svetoga Pisma obično se odvaja malo mesta, u vreme kada je sva služba koncentrisana oko propovedanja. Kakva greška! Propovedanje ima veliki značaj u mnogim crkvama, gde se za naučavanje Božje reči odvaja malo mesta.

Obično tamo pročitaju nekoliko stihova u beživotnom tonu, na početku službe, sa monotonim zaključkom ² *neka Gospod blagoslovi čitanje Reči* ². Ovo je prosto sramota! Za neke ljude takav način može da bude sablazan, mogu da misle o Crkvi ne kao o Gospodnjem domu, nego kao o kući propovednika.

Bilo bi mnogo bolje, da se umesto kratke ceremonije na početku službe, iskombinuje propoved zajedno sa lekcijom iz Biblije, da bi se stvorio temelj, pregled i suština propovedanja, gde na prvom mestu mora da bude Božja reč, a sam propovednik više ili manje u drugom planu.

Odgovorno čitanje Božje reči ne može dovoljno da zameni lekciju iz Svetoga Pisma. I nije bitno na koji način će se uzeti učešće u službi. Čitati Pismo sa velikim uspehom može i sam propovednik. Što se tiče učešća svih članova u službi, najbolji način za to može da bude pevanje gde svi učestvuju.

Molitva. Nedeljna jutarnja služba određena je za slavljenje, molitvu, zahvalnost i proslavljanje Boga. Mi moramo znati, da kada idemo na službu, to bi uvek moralo biti u duhu molitve. Duge molitve nisu obavezne. Nekoliko kratkih molitvi izgovorenih između delova službe imaju mnogo bolji efekat. Mnoge pesme javljaju se kao veoma efektivne molitve. Uz pratnju tihe muzike orgulja, molitvene pesme mogu biti preuzete kao izraz molitve cele zajednice. Molitva starešine nikada ne treba da bude ponavljanje prethodno pevane pesme, jer će tada izgledati kao da u njoj nema njegovih misli. Takođe, njegova molitva ne mora da bude propoved izražena molitvom. Molitva mora da bude izražena u duhu pokorne molbe. Čuli smo molitve ponosnih ljudi, ne u duhu pokornosti, ni u duhu podređenosti, koje nisu zvučale kao molitve, već kao vojna naredjenja upućena Bogu, šta On mora da uradi. Nema značaja čitati molitvu ili izgovarati je bez razmišljanja. Naravno, da je lepše dobro pročitana molitva, nego loše

pripremljeni pastor, koji ne zna za šta da se moli.

Jedan sat. Specijalni programi mogu da zauzmu više od jednog sata. Međutim, za stalne sastanke koje ljudi posećuju svake nedelje, godinu za godinom, gde propoveda isti pastor, jedan sat je dosta. Bolje je da tako bude, pošto istog dana mnogi posećuju i druge sastanke.

Treba odvojiti dvadeset minuta za propoved, dvadeset minuta za pevanje, dvadeset minuta za molitve, oglose, dobrovoljne priloge itd...

Ako je sve dobro pripremljeno i ne troši se vreme na prazne priče, gde će pevanje i izučavanje Božje reči imati prednost, onda ova služba može da bude odlična i korisna i biće dragocena za mnoge.

Muzika. Muzika mora da bude na drugom mestu posle proučavanja Svetoga Pisma, i to je najefektivniji put propovedanja Evanđelja. Crkvu u kojoj se mnogo peva ljudi posećuju sa više želje. Ljudi vole da pevaju. U Crkvi ljudi pevaju, a pastor propoveda. Mojsije je pevao i pridobijao je ljude za pevanje. Mirjam je pevala. Devora i Varak su pevali. David je pevao i pisao je Psalme za pevanje. Hrist i dvanaestorica Apostola su pevali. Pavle i Sila su pevali u zatvoru. Anđeli su pevali. U nebu će svi pevati.

Snaga popularnog pevanja. Zajedničko pevanje pesama pomoglo je osnivanje luteranstva u centralnoj Evropi i dovelo je svet do Reformacije. Pevanje je bio razlog velikog probuđenja u Velsu. Da li je nekad bilo probuđenja bez pevanja? U današnje vreme najlepší način za oživljavanje i ozdravljenje mrtvih crkava jeste upravo kroz pevanje.

Više zajedničkog pevanja. Nedovoljno pevanje za vreme jutarnje nedeljne službe je ništa drugo nego uništavajuće. Pevanja mora biti deset puta više nego što ga ima danas. Nema vremena za to? Onda skratite propoved i uzorno pevanje hora i nađite vreme za zajedničko pevanje. Nije potrebno da se odlaže pevanje zajedničkih pesama za neko drugo vreme, kada većina ljudi nije tu. Zajedničko pevanje mora da bude u vreme nedeljne službe i ne mora da bude zamenjeno pevanjem hora ili mnogorečivim propovednikom. Ono mora da zauzima 1/3 ili čak polovinu službe.

Neprestano pevanje. Ovakvo pevanje je lepše nego da se stalno prekida od strane vođe, čitanjem ili nečim drugim, što se odnosi na bogoslužjenje. Ne radite ništa drugo, 20 ili 30 minuta samo pevajte, da bi se postigao dobar utisak. Ljudi mnogo više vole pevanje, nego duhovite vođe. Pevanje je ono što se ceni, a ne beskrajni govori onoga ko vodi pevanje.

Pevajte često iste pesme. Samo često ponavljanje pesama može da pomogne svima da ih nauče i zapamte. Volimo samo one pesme koje znamo. I te pesme, koje volimo, nikada nam nisu dosadne. Nikada! Pevajte često te pesme.

Crkva koja tako radi neće moliti ljude da dolaze u zajednicu. Naprotiv, ljudi neće hteti da odu sa službe kući.

Pamtite pesme. Potrebno je da članovi crkve uče napamet pesme koje često pevaju, čak po nekoliko stihova. Tada će oni lepše pevati, osetiće dublje silu i duh onoga o čemu pevaju. To će dati snagu zajednici.

Učite decu da pevaju pesme i da ih pamte. Ovo je najlepše pobožno školovanje. Ovo razvija u njima duhovni rast i pomaže im da budu više privrženi za crkvu celog svog života.

Vođe pevanja. Uglavnom je u crkvama vrlo malo zajedničkog pevanja. To je zato što u njima ne postoji neko ko prethodno čita jedan ili dva stiha, iz jedne ili dve pesme, koje najavljuju. Rezultat je sledeći: Zajedničko pevanje, deo službe koji ljudi najviše vole i kojim najlepše slavimo Gospoda, često ne biva najlepšim delom službe, nego suprotno.

Svaka crkva mora da ima vođu pevanja, ali on ne mora da bude takav, da oponaša neke poznate tipove sastanka probuđenja na kojima se sprovodi evangelizaciono pevanje; radeći to zbog toga, da bi pokazao svoje duhovite nastupe i šale, kao osnovno umetničko uređenje svog nastupa.

Vođe nužno moraju da cene zajedničko pevanje. Potpuno dostignuće jeste to da je vođa dostojanstven i pristojan, kako i priliči vernom čoveku.

Hor. Dobar hor može mnogo da posluži crkvenoj službi. To se ne može ni sa čim

porediti, ali sve zavisi od onoga šta hor peva. Kako se samo često može videti, da pevanje ništa ne doprinosi duhovnoj službi.

Ako je tako, onda je lepše da ljudi sami pevaju, nego da slušaju dobar hor.

Zašto mi od crkve ne napravimo hor? Dobar vođa pevanja može da organizuje pevanje pesama, koje će podsećati na burne talase u vreme oluje na okeanu, i ovim pobuditi nebeske anđele da se naklone, da uživaju u takvom pevanju.

Propoved

Propoved je najvažniji deo službe u crkvi. Propovedanje reči nikada ne može da bude potisnuto. Ovo je najefektivnija sila u širenju evanđelja Isusa Hrista. No, propoved mora biti praćena *učenjem*, a ne bučnim propovedanjem. *Crkva se javlja kao ustanova za naučavanje u Domu Molitve*, ali u suštini kod nas ima mnogo propovedanja a malo naučavanja.

Propoved na osnovu teksta.

Alegorično tumačenje, figurativno ili simbolično, izmišljanje čudne teme za neki stih, ili za frazu iz Pisma, njihovo često ponavljanje ili igra rečima, izgovor na Biblijski autoritet za objašnjavanje lične ideje propovednika o hrišćanskoj istini su najviše korišćen metodi u našim crkvama.

Ljudi sav svoj život slušaju takve propovedi i ostaju krajnje prosti što se tiče poznavanja Biblije. Ponekad hoćemo da znamo, ne misli li propovednik da njega slušaju totalno nepismeni ljudi?

Objašnjavajuće propovedi

Propoved, koja objašnjava istinu Božje Reči prevazilazi propovedanje na osnovu teksta. Objasnjavajuća propoved se obično bira po temi važnog dela Pisma ili glave. Takođe, može da bude izabran jedan deo glave ili nekoliko glava, ili cela knjiga, ili deo knjige i u propovedi objašnjava osnovne činjenice i pouke iz izabranog teksta. Takav metod je stvarno propovedanje. Na kraju krajeva, takvo propovedanje daje prvo mesto Božjoj Reči.

Jedan propovednik koji je slušao Sperdžena,

Bičera, Filipa Bruksa, Josifa Parkera i druge poznate propovednike iz druge polovine XIX, rekao je, da je najjača propoved, bila propoved Aleksandra Vajta - velikog Škotskog propovednika, koji je jednostavno pročitao poslanicu Filipljanima, sa retkim zapažanjima. Kakva je to čudna lekcija za naše propovednike! Propovednik mora da potroši mnogo vremena za pripremanje takve propovedi. Jedna od najboljih propovedi, koju smo slušali bila je propoved zasnovana na jednoj glavi iz poslanice Efescima. Propovednik te propovedi nam je kasnije rekao, da je za njeno pripremanje pročitao ovu glavu 100 puta i izučio je duboko, beležio je misli, više puta ih je dovodio u red, skraćivao je i prepisivao te misli, da bi joj na kraju dao određeni oblik. Zato nije čudo to što su slušaoci bili oduševljeni.

Nedeljna jutarnja služba može da bude veći razred za proučavanje Biblije

A zašto da ne? Šta može da bude veće od toga, kad propovednik crkve, u koju idu ljudi, čita Bibliju i kada se, kao što je o ovoj ideji napisao na prethodnim stranicama, u svojim propovedima slaže sa ljudima i sa ljubavlju predaje Božju Reč? Kako veliki blagoslov to donosi!

Dvadeset minuta. Ponekad, u specijalnim slučajevima propoved može biti dugačka. Uglavnom dvadeset minuta za propovedanje je sasvim dovoljno, zato što se u crkvi sakupljaju isti ljudi, slušaju svake nedelje, godinu za godinom jednog te istog propovednika.

Suvišno kretanje za propovedaonicom. Veoma loše pripremljenje propovedi se sprovode različitim uzvicima ili suvišnim kretanjem propovednika, koji lupa pesnicom, skače, trči za propovedaonicom napred-nazad, maše rukama itd... Sve je nepotrebno. Jednostavna skromnost, mnogo bolje priliči propovedniku, nego uzbuđeno ponašanje, jer *nikakva surovost ne može da zameni siromaštvo ideja ili misli.*

Napisane propovedi. Ako propovednik ne može da govori bez zaustavljanja, kolebanja i ponavljanja, njemu je lepše da napiše propoved i da je čita. Propoved, koja je dobro napisana i dobro pročitana, može da bude predana sa takvim efektom, kao i nenapisana propoved. Vrlo je čudno to, kako mnogo toga

može da bude izraženo u sažetoj formi, ako se tema više puta preradi, piše i prepisuje iznova i iznova. ◀

* * *

Pisac ovih članaka je Doktor Genri Gelej, koji je živio u XIX veku. Završio je univerzitet u Transilvaniji i Biblijski koledž. Bio je pastor crkve, predavač na univerzitetu i biblijskoj školi u Kentakiju-SAD. Njegova knjiga ² Biblijski priručnik² odakle je uzet ovaj materijal, prevedena je na 13 jezika, doživela 82 izdanja i to samo na engleskom jeziku. Svaki put je štampana prosečno u 50.000 primeraka.

Priložili: Nadjija Trajković (prevod sa Ruskog jezika), Miodrag Zvezdanović i Milorad Ristić (Leskovac)

---

misaone refleksije

MOLITVA ZA MLADE

Miodrag Zvezdanović (Leskovac)

Bože dok pred mladim skupom stojim
za jednu te stvar ja molim,
da ovim mladim ljudima,
pokažem kako se ja tebe u ljubavi bojim,
molim te da im pokažem,
kako sa verom u tebe,
sa sotonom i grehom se borim.
O, mladi ljudi, na početku životnoga puta,
ne dozvolite da vam srce u svetu luta.
Mir, spokoj, sigurnost,
u GOSPODU nađite već sada,
jer zašto vaše mlado srce,
u ovom zlom svetu da strada.
Gospod vas ljubi, i sada poziva sebi
zašto pozitivno odgovorili ne bi.

DESET MALIH HRIŠĆANA

Žarko Đorđević (Novi Sad)

Deset malih hrišćana volelo je krevet,
jedan se uspavao, na službi ih devet

Devet malih hrišćana, a lije li, lije
osam dođe na molitvu, jedan došo nije

Osam malih hrišćana popreko se gleda,

jedan se sablaznio, ostalo ih sedam

Sedam malih hrišćana šire lošu vest,
najmanji se razočara, prežive ih šest

Šest malih hrišćana, a veliki svet
još jedan se izgubi i sad ih je pet

Na pet malih hrišćana šibaju svi vetri,
jednog jeres oduva, pa sad ih je četiri

Četiri mala hrišćana, a humanitarci svi,
jedan osta bez paketa, i sad ih je tri

Tri mala hrišćana, "svetiji" neg' Trojica
jedan svoje Carstvo zida, ostadoše dvojica

Dva mala hrišćana, svaki svoje gleda,
svaki za se, svaki u se, svak je sebi jedan

Jedan mali hrišćanin traži novi žar,
Hristu drugog dovede, i već ih je par

Dvoje malih hrišćana u molitvi stoje
još jedan se obrati, i sad ih je troje

Troje malih hrišćana...

KAPLJICE MUDROSTI

Mariana Holubek (Padina)

- Ateista je kao nemudri čovek koji sazida
kuću bez prozora, pa onda krivi Boga što
čami u mraku.

- Kada ti samo Bog preostane u životu,
shvatićeš tada da ti je dovoljan.

- Ako ne možemo da nađemo Boga oko
sebe, ko je tu ustvari izgubljen?

- Možemo odlučivati o svojim postupcima, ali
ne i njihovim posledicama.

- Ako nema kiše nema ni pečuraka, ako
nema Boga, nema ničega.

- Mali potočić greha u kome se bezbrižno
brčkaš začas nabuja u Potop smrti.

- Svakoj generaciji je potrebna duhovna
regeneracija.

- Oholost ima jednu dobru stranu, preuzima
odgovornost za svoja dela.

- Vera vidi nevidljivo, veruje neverovatno,
doseže nedohvatljivo.

- Ne žalimo se što ne dobijamo ono što
hoćemo, radujmo se što ne dobijamo ono što
zaslužujemo!

- Početak brige je kraj vere, početak vere je
kraj brige.

- Privremena vera je poput privremenog posla -
nije dovoljna za život.

- Veruješ li sebi - razočaraćeš se; veruješ li u
prijatelje - napustićete; veruješ li u bogatstvo -
propašće; veruješ li u ugled - oblatiće ga;
veruješ li u Boga - bićeš večno zadovoljan!

- Kada se duša grči u bolovima, lučeći sedef
vere tada se stvaraju biseri života.

- Budi nemilosrdan prema grehu onoliko koliko
je on prema tebi.

- Vera zagreva i najhladnije periode života do
ključanja, stvara pogonsku paru i juri napred.

*(Izvor: DA ŽIVOT NA ŽIVOT LIČI / Društvo ljubitelja
Biblije, Vršac.)*

PESMA

Put Života / Br. 234.

Kako je divno i noću budan biti,
svoga Gospoda slaviti;
dati mu hvalu, dati mu čast,
jer On ima nadnaravnu vlast!
I pjevati pjesmu "Kod križa Kristova zora me
obasja!"

Divno je moliti za sestru i brata
i skinuti neprijateljski jaram s vrata.
Moliti za nespašene što traže spas
da mogu čuti Gospodnji glas.
Radost je čuti rani ptica poj
i reći: "Dođi, Gospode moj!"
Stog budite se kršćani,
na put se spremajte, stražite i bdijte,
jer vremena puno nemate!
Doći će vreme, doći će čas
kad će zatrubiti trube glas.
Neka nam to bude u srcu jasno
da sutra ne bi bilo kasno.

MOLITVA ZA GRADITELJE

Friday Fax 2002 Issue 44, 8 November

Građevinska kompanija u Zimbabveu radila je na izgradnji mosta preko reke, na novom putu koji je vodio do rudnika platine. Radovi su kasnili zbog misterioznih nesreća i čudnih događaja na gradilištu. "Graditelji su zbog toga odlučili da zovu poglavicu iz lokalnog sela u pomoć," govori vođa crkve Langton Gatsi. Poglavica je takođe i animistički sveštenik (vrač). On je zaključio da su lokalni duhovi uznemireni i da je potrebno napraviti par rituala da bi se umirili. Međutim, i posle ovih rituala nesreće su nastavile da se događaju. Na kraju je kompanija odlučila da zatraži pomoć od pastora Gatsija. On je to prihvatio, i prvo što je uradio, otišao je u selo poglavice, koji je izvodio rituale za umirivanje duhova. Upozorio ga, da samo je Isus Hrist jedini, - svemoćni Bog i da samo On može umiriti duhove, da njegovo selo neće više biti sigurno, ukoliko on nastavi da i dalje kontaktira sa demonskim silama. Poglavica je uvideo istinu Gatsinih reči, pao je na kolena, prihvatio i počeo da slediti Isusa Hrista. Njega je u toj odluci sledilo celo selo. Čak i četiri okolna sela su uradila isto, otvorila se za evanđelje. (Izvor: Langton Gatsi, Zimbabve)

SNAJPERISTA OTKIVEN KROZ MOLITVU

Friday Fax 2002 Issue 44, 8 November

"Vozač kamiona, hrišćanin, koji je otkrio kola Vašingtonskog snajperiste na parking u Merilendu, pre toga se molio sa još 50 kolega, kamiondžija - hrišćana, da ovaj snajperista bude otkriven i uhapšen," izveštava AP agencija za vesti. Ovaj molitveni sastanak je bio udaljen samo 25 milja od hapšenja ubice. 61-dno godišnji Ron Lantz iz Ludlova (Kentaki) je vozač kamiona već 35 godina, i uskoro ide u penziju. "Kada dobijem nagradu od 500.000 dolara za otkrivanje ubice, taj ću novac podeliti sa porodicama žrtava. Zahvaljujem Gospodu, što sam bio na pravom mestu u pravo vreme, da pomognem. Znam da je ovo bio Božji odgovor na molitvu," rekao je za novine. (Izvor: AP)

ISCELJENA OD ANOREKSIIJE

Friday Fax 2002 Issue 43, 1 November

Monika (Švajcarska) je medicinska sestra i dugo je bolovala od anoreksije. Ona govori: "Anoreksija se uvukla u mene. Nisam ni primetila kada i kako se to desilo. Bila sam u pubertetu i imala veoma malo samopouzdanja, kao i većima tinejdžera. Tražila sam usmerenje, smisao, vrednosti, prihvatanje. Veoma mnogo sam polagala na izjave o izgledu i lepoti, i htela sam da postignem taj ideal. Tako sam odlučila da oslabim koju kilu. Što sam više mršavila, to sam se bolje osećala - osećala sam se tako uspešnom. Postala sam zavisnik, osećala sam se loše kada bi mi stomak bio pun. Slabila sam sve više, sve dok nisam shvatila da ne mogu više tako da živim. Nisam imala više snage, bila sam slaba. Kasnije mi je lekar rekao, da se moja težina od 32 kg bila dovoljna tek da preživljavam, ali nisam tražila ničiju pomoć, ni u bolnici, niti kod psihijatra. Moj život je izgubio svaku radost. Posle jednog razgovora sa mojim savetnikom, osetila sam da mi Bog govori: 'Ja želim da živiš. Ja te volim. Moj plan za tvoj život je da ti odslikavaš mene!' Bilo mi je strašno kada sam shvatila, da sam tako dugo radila i živela suprotno tome. Zavapila sam Bogu: 'Ako ti stvarno postojiš, pomози mi da izađem iz ovoga!' Nekako, On je promenio moje srce. To je bilo čudo - više nisam bila gonjena mislima, da treba što više da oslabim - nisam ni imala želju za time. Hrana je za mene izgubila značaj i počela sam da uživam u njoj. Život je ponovo počeo. Verovatno ne bi uspela bez Božje pomoći. Ludilo je iza mene a ja sada imam normalan život. Postala sam druga osoba." (Monikine slike pre i posle, na: <http://www.citychurch.ch>) ◀

SionT InBox

Postovani!

Dobila sam primjerak Sionske Trube i molila bih Vas da i meni šaljete na moju e-mail adresu.

Želim Vam Božji blagoslov u daljnjem izlaženju e-časopisa, Vjerujem da će još mnogima biti na

blagoslov i kako ste ga nazvali, "Sionska truba": vjerujem da će mnoge probudit!

Sa zahvalnošću,
Božica Somodi (Hrvatska)

* * *

Zaista ste najbolji!!! neka vas Gospod nas Isus Hrist obilno blagoslovi za vas trud, da u svemu izobilujete, da napredujete, da vam se stostruku umnoži svako sjeme koje ste bacili i znoj koji ste prolili, i rodi vam obilan rod.

Ovih dana sam češće na Internetu i ubedljivo najkorisniji sajt za nas koji se služimo srpskim jezikom. Preuzeo sam gotovo cjelokunu vašu arhivu, ima jako lijepih propovijedi, korisnih informacija, pretraživača biblije itd.

Ja sam član pentakostalne crkve u Podgorici, Crkve Hristovog jevanđelja, gdje je pastor Jovica Bačvanski.

Želim da nastavite sa svojim poduhvatima, i neka vam Gospod da uvijek nove vizije, da vaše djelo napreduje i da se razvija, sve na slavu Boga Oca.

Srdačan pozdrav!
Lav Lajović (Podgorica)

Smešna strana...

NEDELJA JE DAN ZA POSETU CRKVI *Branko Milijašević (St. Pazova)*

Budim se i protežem. Sunce je već ogrejalo. Divno jutro, nedelja. O, hvala ti Gospode za ovaj divan dan.

Pogledao sam na sat - skoro je deset sati. Ustajem i užurbano se spremam za odlazak u crkvu. Trebalo bi da pročitam jedan odeljak iz Božje reči i da se pomolim, ali sada za to nemam vremena. Krećem. Malo ću kasniti, ali to i nije toliko bitno. Biću tamo da primim blagoslove koje Bog ima za mene.

Ulazim u crkvu. Tiho zatvaram vrata, ali ona ipak malo škripe. Trebalo bi ih malo podmazati.

Zar baš moraju svi da se okreću i gledaju u mene, kao da me nikad u životu nisu videli? Već je prošla uvodna molitva i sada se slavi ime Gospodnje. Pevaju se pesme Bogu. Taman sam seo na moje mesto u čošku, kad nas je grupa za slavljenje pozvala da ustanemo i slavimo Boga. Samo da uzmem moju pesmaricu... Ali, nema moje pesmarice?! Gde je? Na stolici pored mene sedi neki novi. Nisam ga do sad video, a u rukama drži moju pesmaricu. Ma nema veze, ionako znam skoro sve pesme napamet. Za ovih petnaest godina, koliko sam član crkve, sve sam ih naučio napamet.

Grupa je počela da peva pesmu: »Ustani, i slavi našeg Boga...« To je baš dobro. Slavimo našeg Boga. Onda je došao deo teksta koji poziva: »Ustani i podigni ruke...« Zar baš svaki put moram da podignem ruke. Vidi, pa niko i ne podiže ruke. To se samo tako peva. Bog zna da ja podižem moje 'duhovne ruke'. A, tu je već i kraj pesme. Sada će pastor početi da propoveda. Sedam na svoju stolicu, na mekani jastučić sa izvezenim krstićem, koji sam dobio iz humanitarne pomoći. Pastor izlazi za propovedaonicu. Dobar je on čovek, trudi se. Propovedi su mu malo jednolične i dugačke. Par puta sam i zadremao, ali to je zato što njegovo propovedanje deluje duhovno umirujuće - pa kome se ne bi prispavalo. Opet propoveda na istu temu, kao i mnogo puta pre toga. Ma, izdržaću. Nije ni tih pola sata-sat večnost.

Ne znam zašto, ali svaki put kada pastor pogleda u mom pravcu, baš u tom trenutku mi se zeva - slučajnost ili ne? Al' dobro. Ipak se trudim da pratim propoved. Čak sam i zapisao citate koje navodi. Kada dođem kući, uzeću svoju Bibliju i pročitacu ih ponovo.

Primećujem nešto zanimljivo. Pastor stalno zagleda u levu stranu prvog reda. Malo sam se pridigao da pogledam ko tamo sedi. Dve sestre, mlade devojkice. Imaju na sebi tanke majiće, i koliko vidim - mini suknje. Milina ih videti. Sve je lepo kad je mlado.

Ma šta ja to razmišljam?! Bezobraznice jedne! Namerno su sele u prvi red da odvlače pažnju našem propovedniku. Zar je to poniznost i pristojno ponašanje? Ni propovednik nema srce od kamena. Kad prođe služba, moram sa njima da popričam i da im skrenem pažnju na njihovo ponašanje. Nisam protiv toga da ističu svoju lepotu (to je baš lepo), ali ne na ovakvom

mestu. Oskvrnjuju svetinju ove zgrade.

Kraj propovedi. Izdržao sam.

Napred ponovo izlazi grupa za slavljenje. Pevamo svi zajedno: »Divan si. O, veličanstven si...« Kako imam samo divan glas. Šteta što nemamo crkveni hor. Ovaj moj talenat bi bio iskorišten, a ovako propada.

»Ruke podižem, caru što dolazi...« O ne, opet te pesme o podizanju ruku. Zar moraju baš svaki put da pevaju takve pesme. Nema veze, ja ću pevati 'oči podižem', tako je lakše. Opet, skoro niko ne podiže ruke, pa zašto ja moram biti 'crna ovca'. Samo tamo neka novija braća što sede u prvom redu, nedavno kršteni članovi, podižu ruke. Sad su došli i već oće da se ističu. Umesto da puste napred starije članove, oni se guraju ispred svih. Al' neka, proći će ih. Naučiće se oni našeg crkvenog reda.

»... jer Ti si moj Bog...« Pa... dobro, jesi ti moj Bog. Iako, moram priznati da svoje slobodno vreme provodim uglavnom uz TV. Možda bi trebalo da posvećujem manje vremena TV-u a više tebi, Bože. Valjda će i to jednog dana doći. Hvala ti što imaš sa mnom toliko strpljenje i čekaš da promenim svoje loše navike.

»Dajemo ti hvalu...« Da, Bože, dajemo ti hvalu što nas držiš kraj sebe. Ti si sve za nas uradio i daješ nam odmor, mi treba samo da budemo u crkvi.

Počela je i završna molitva. Pastor je pozvao sve koji žele, neka se mole i da to slobodno učine. To je dobro, da se duh oslobodi, ali nisam ti ja za takve glasne molitve. Više volim tihe i ponizne molitve u dubini svog srca.

Pastor nas je pozvao da damo svoje dobrovoljne priloge. Dodaju mi finu malu posudicu za kolektu. Staviš ruku unutra i izvadiš je... Niko ne mora da zna da li si nešto dao ili ne. Nešto mi je teška... Zvekeću same metalne novčanice. Sitniš. E, braćo i sestre, sram da vas bude. Pa, zar se sitniš daje Bogu?

I to je kraj. Bogoslužjenje je završeno.

Pastor govori još neke informacije, ali više ga niko i ne sluša. Neke žene žure kući da

završe ručak, neki žure na posao 'u drugu smenu' (zar oni ne znaju da je nedelja dan za odmor?), a neki ipak ostaju da se druže sa drugim članovima crkve. Najviše volim ovo druženje posle bogoslužjenja. Da nije toga, već odavno ne bi dolazio u crkvu. Ovako se fino, hrišćanski družimo.

Konačno stiže i osveženje, Sokovi i mineralna voda. Grlo mi se baš osušilo. Sad će i kafa.

Jedan brat je kupio kola i zove nas napolje da nam ih pokaže. Stvarno su lepa. Mercedes Turbo dizel od 120 konja. Brate svaka čast.

Imam i ja sa čime da se pohvalim. Svima pokazujem moju novu Nokiu. Baš je strava. U tako malu kutijicu stane tako mnogo. A kakve samo melodije ima. Našao sam čak i onu: 'Divna milost'. Nju sam ponosno stavio da mi zvoni, jer ja sam hrišćanin.

Ju, već je skoro podne. Baš sam se zapričao. Pozdravljam se sa svima i žurim kući, da ne bi kasnio na ručak. Posle ću malo da prilegnem, a u tri sata na TV-u počinje kombinovani prenos engleske Premijer lige. To ne propuštam.

Jedva čekam sledeću nedelju i bogoslužjenje. Sredinom nedelje više nemamo službe, jer se pokazalo da je mali interes za to. Zašto onda da trošimo struju i vreme? ◀

:-) Svaka sličnost sa mestom, crkvom ili ljudima je potpuno slučajna i (ne)namerna.

SIONSKA TRUBA je nezavisna (interdenominaciona) hrišćanska publikacija, neprofitabilnog karaktera, koja se bavi pisanjima o verskom životu. Njeni prvi čitaoci i pisci su vernici, ljudi koji su svoje živote predali Isusu Hristu, da bi On postao njihov lični Gospod i Spasitelj. Ideja SIONSKE TRUBE je da vernicima stvori prostor, gde će se čuti njihov glas. I naravno, da posluži kao most za upoznavanje vernika u Isusa Hrista. Opširnije o SIONSKOJ TRUBI možete pročitati na stranicama: O nama i Šta verujemo? koje se nalaze na našoj Web prezentaciji, ili pišite na siont@ptt.yu i slobodno nas pitajte.

Stare brojeve SIONSKE TRUBE takođe možete downloadovati sa našeg sajta.

www.siont.net
<http://rain.prohosting.com/siont>